

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.266 van 15 februari 2011
in de zaak A. 195.323/XII-6092**

In zake: de BVBA DE ZALM
woonplaats kiezend te Herentals
Grote Markt 21

tegen:

de STAD HERENTALS

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 15 december 2009 van de gemeenteraad van de stad Herentals tot heffing van een verblijfsbelasting 2010-2013.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 203.865 van 11 mei 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Op 27 oktober 2010 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan verzoekster en de verwerende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 14bis, § 1, van het besluit van de

Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Verzoekster heeft gevraagd om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 februari 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Zaakvoerder Frank Rastelli, die verschijnt voor verzoekster, en bestuurssecretaris-jurist Peter Van de Perre die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, stelt de Raad van State het ontbreken van het vereiste belang vast als de verzoekende partij de termijn voor het toesturen van de memorie van wederantwoord niet eerbiedigt.

4. Te dezen heeft de griffie met een brief van 4 augustus 2010 een kopie van de memorie van antwoord aan de verzoekster toegestuurd. In de brief wordt melding gemaakt van het genoemde artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 14bis, § 1, van voormeld besluit van de Regent.

De brief werd toegezonden aan het adres waarop verzoekster, overeenkomstig artikel 84, § 2, eerste lid, van genoemd besluit van de Regent

keuze van woonplaats deed. Hij is aldaar in ontvangst genomen op 6 augustus 2010.

Het betrokken bericht van ontvangst draagt eenzelfde handtekening als het bericht van ontvangst met betrekking tot de zending waarmee het arrest over de vordering tot schorsing werd betekend. Ter terechtzitting deelt de zaakvoerder van verzoekster mee dat het de handtekening van een personeelslid kan zijn.

De verzoekster heeft geen memorie van wederantwoord aan de griffie toegestuurd binnen de termijn van zestig dagen na 6 augustus 2010.

5. Ter terechtzitting betwist de zaakvoerder van verzoekster dat toepassing mag worden gemaakt van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Hij betoogt daartoe dat de memorie van antwoord niet aan hem of een andere gevolmachtigde is betekend geworden, terwijl in het verzoekschrift uitdrukkelijk werd opgegeven dat hij als zaakvoerder met beslissingsbevoegdheid optreedt voor de verzoekende vennootschap.

6. Wanneer de verzoekster een vennootschap is, dan dient zij vanwege artikel 3, 4°, van het besluit van de Regent bij het verzoekschrift onder meer het bewijs te voegen dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft in rechte te treden. Dit vereiste moet de Raad van State in de gelegenheid stellen na te gaan of de vennootschap regelmatig beslist heeft tot het instellen van het beroep.

Het is een vereiste dat geheel los staat van het voorschrift in het artikel 2, § 1, 2°, om in het verzoekschrift “overeenkomstig artikel 84, § 2, eerste lid, de gekozen woonplaats” op te geven. Waartoe dit laatste voorschrift dient, verduidelijkt het tweede lid van artikel 84, § 2: “Alle kennisgevingen, mededelingen en opmerkingen door de griffie worden rechtsgeldig op de gekozen woonplaats gedaan”.

In de voorliggende zaak staat genoegzaam vast dat de memorie van antwoord ook effectief op de gekozen woonplaats is aangeboden en afgegeven. Dat zulks niet in handen van de zaakvoerder gebeurde, vormt op zich geen

bezwaar.

In zoverre de zaakvoerder ter terechtzitting laat uitschijnen dat de postdiensten de zending van de Raad van State foutief hebben overhandigd aan iemand die niet tot de ontvangst gemachtigd was, wordt vastgesteld dat daar geen enkel bewijs van voorligt. Zelfs niet tenminste het bewijs van enig protest bij (thans) bpost wordt bijgebracht.

7. De conclusie uit een en ander is dat verzoekster geen argumenten bijbrengt die kunnen verantwoorden dat geen toepassing wordt gemaakt van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Omdat niet aan het vormvoorschrift van een tijdige memorie van wederantwoord is voldaan, dient het beroep krachtens de wet te worden verworpen bij gebrek aan belang. Het doet daarbij niet ter zake dat verzoekster inhoudelijk nog steeds belang zou hebben bij, en belangstelling voor, de gevorderde vernietiging.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 februari 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust